

**БІЛОЦЕРКІВСЬКА МІСЬКА РАДА
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
Р І Ш Е Н Н Я**

12 червня 2018 року

м. Біла Церква

№ 273

Про вирішення судового спору щодо
визначення місця проживання дитини
з батьком та відібрання дитини від матері

В провадженні Апеляційного суду Київської області розглядається цивільна справа за апеляційною скаргою на рішення Білоцерківського міськрайонного суду Київської області від 25 серпня 2017 року у справі за позовом до третя особа: служба у справах дітей Білоцерківської міської ради про визначення місця проживання дитини з батьком та відібрання дитини від матері.

Згідно з п.п. 4, 5 ст. 19 Сімейного кодексу України при розгляді судом спорів щодо визначення місця проживання дитини обов'язковою є участь органу опіки та піклування, представленого юридичною особою. Орган опіки та піклування подає суду письмовий висновок щодо розв'язання спору на підставі відомостей, одержаних в результаті обстеження умов проживання дитини, батьків, інших осіб, які бажають проживати з дитиною, брати участь у її вихованні, а також на підставі інших документів, які стосуються справи. Згідно з ст. 56 Цивільного кодексу України «Органами опіки та піклування є районні, районні в містах Києві та Севастополі державні адміністрації, виконавчі органи міських, районних у містах, сільських, селищних рад».

В ході розгляду справи, встановлено, що сторони по даній справі перебували у шлюбі з року. Від шлюбу вони мають двох синів року народження, та року народження. Згідно із рішенням Білоцерківського міськрайонного суду Київської області від року (справа №) шлюб між батьками дітей розірваний та за згодою батьків і дітей визначено місце проживання дітей:

- з батьком, а , – з матір'ю. Крім того, року між і та

був укладений договір про участь у вихованні дитини, посвідчений приватним нотаріусом Білоцерківського нотаріального округу Київської області і зареєстрований цього ж дня в реєстрі за № . Даним договором передбачено, що кожен із батьків зобов'язується вивозити дітей за кордон за нотаріально посвідченою згодою другого з батьків. Але 04 червня 2015 року малолітній був вивезений матір'ю за кордон без дозволу батька, де знаходиться і до цього часу (лист Головного центру обробки спеціальної інформації Прикордонної служби України від 10.06.2015 року № 64/Л-2924). За цей період малолітній жодного разу не приїжджав в Україну в супроводі матері чи інших законних представників.

року звернувся до Білоцерківського міськрайонного суду із позовом до , третя особа: служба у справах дітей Білоцерківської міської ради про визначення місця проживання дитини з батьком та відібрання дитини від матері (справа .

Рішення по даній справі було винесене , з яким не погодився і звернувся із скаргою до Апеляційного суду Київської області. 24 травня 2018 року звернувся до служби у справах дітей Білоцерківською міською ради із заявою про необхідність надання суду висновку органу опіки та піклування щодо розв'язання спору між батьками про місце проживання малолітнього року народження.

30 травня 2018 року дане питання розглядалося комісією з питань захисту прав дитини при виконавчому комітеті Білоцерківської міської ради у присутності батька та представника матері (дідуся малолітнього). Мати разом із малолітнім перебувають за кордоном. Комісія взяла до уваги те, що на даний час батько малолітнього, який проживає в Україні, не має можливості безпосередньо брати участь у вихованні сина. Батько дитини категорично заперечує проти проживання сина за кордоном. У зв'язку з цим надати перевагу комусь одному з батьків для визначення з ним місця проживання їх малолітнього сина року народження, на даний час та за таких умов неможливо. Крім цього комісія дійшла до висновку, що на даний час порушуються права малолітнього на безперешкодне спілкування з рідним братом та іншими родичами, які проживають в Україні. Невідомо, чи малолітньому належним чином повідомлено про спір між батьками щодо встановлення його місця проживання й про його право бути заслуханим в суді з питання, з ким із батьків він хоче проживати.

Батько малолітнього , займається підприємницькою діяльністю. Має стабільне матеріальне становище. Він зареєстрований за адресою: , а фактично проживає за адресою: , де ним створені належні умови для проживання малолітньої дитини (акт обстеження умов проживання, складений службою у справах дітей Білоцерківської міської ради 25 травня 2018 року).

Старший син заявника року народження, навчається в Національному технічному університеті України «Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського», а на вихідні дні приїздить до батька за місцем його проживання.

Оскільки, мати дитини проживає за кордоном неможливо здійснити обстеження умов проживання її сім'ї та отримати документи, які б підтверджували спроможність матері, забезпечити основні життєві потреби дитини.

Малолітній року народження, досяг такого віку та рівня розвитку щоб висловити свою думку, але у зв'язку з тим, що він перебуває за кордоном з'ясувати його думку про те, з ким із батьків він хоче проживати неможливо.

Згідно із статтею 141 Сімейного кодексу України передбачено, що мати і батько мають рівні права та обов'язки щодо дитини.

В статті 16 Закону України «Про охорону дитинства» зазначено, що дитина, батьки якої проживають у різних державах, має право на регулярні особисті стосунки і прямі контакти з обома батьками. Дитина та її батьки для воз'єднання сім'ї мають право на вільний в'їзд в Україну та виїзд з України у порядку, встановленому законом.

Згідно із абзацем 3 ч. 3 ст. 313 Цивільного кодексу України фізична особа, яка не досягла шістнадцяти років, має право на виїзд за межі України лише за згодою батьків та в їхньому супроводі або в супроводі осіб, які уповноважені ними. Згідно із ч. 1 п. 4 Правил перетинання державного кордону громадянами України, затверджених постановою Кабінету Міністрів України від 27.01.1995 року № 57 (із змінами) виїзд з України громадян, які не досягли 16-річного віку, в супроводі одного з батьків здійснюється за нотаріально

посвідченою згодою другого з батьків із зазначенням у ній держави прямування та відповідного часового проміжку перебування у цій державі, якщо другий з батьків відсутній у пункті пропуску. В ч. 8 п. 2 вищезазначених правил вказано, що виїзд з України громадян, які не досягли 16-річного віку, в супроводі одного з батьків здійснюється у разі пред'явлення рішення суду про надання дозволу на виїзд з України громадянину, який не досяг 16-річного віку, без згоди та супроводу другого з батьків.

Враховуючи вищезазначене, керуючись інтересами малолітнього та на підставі ст. ст. 19, 160, 161, 171 Сімейного кодексу України, ст. 11. 12, Закону України «Про охорону дитинства», делегованих повноважень, пп. 4 п. 6 ч. 1 ст. 34 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», п. 72 Порядку провадження органами опіки та піклування діяльності, пов'язаної із захистом прав дитини, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 року № 866, виконавчий комітет міської ради дійшов до висновку:

1. За місцем проживання батька створені належні умови для проживання його малолітнього сина.
2. Надати перевагу комусь одному з батьків для визначення з ним місця проживання їх малолітнього сина року народження, складно, оскільки і дитина і мати тривалий час проживають за кордоном.
3. Надати даний висновок до Апеляційного суду Київської області.
4. Контроль за виконанням цього рішення покласти на заступника міського голови згідно з розподілом обов'язків.

Міський голова

Г. Дикий